

Et quid si pretendens ius in re, est persona incerta, edicto, & proclamare secundum idem ius commune vocari nequit, ibi. n. 203. Et an iure municipali concedantur huiusmodi edicta, & proclamata, & quibus conditionibus. Vide ibid. nu. 104. Crimen læsæ maiestatis commissum a patre non solum nocet filiis eius natis post commissum delictum, verum, & eis, qui ante delictum nati erant, quia omnes præsumuntur eodem vitio laborare, præf. 33. lib. 5. nu. 16. occultum si quis commisit, non præsumitur, quod aliud simile delictum is debeat perpetrare, immo censetur de eo penitentiam egisse, præf. 32. lib. 5. nu. 46. patris nocere filiis nascituris, non autem illis, qui tempore commissi criminis concepti fuerant, l. 2. C. de liber. & eorum liber. cautum est, præf. 33. lib. 5. nu. 29. Intellige, ut ibi. nu. 31. falsi nunquam præsumitur, præf. 2. lib. 3. nu. 14. gravissimum committens, suspectus est de hæresi, præf. 6. lib. 5. nu. 38. Et quæ sunt dicta crimina, ibid. In criminibus gravissimis, ut læsæ maiestatis, non solum pater criminis reus, sed & filij alioqui de eo innocentes plectuntur, præf. 33. lib. 5. nu. 5. Idem in crimine hæres, ibid. nu. 6. & redditur ratio, ibid. nu. 7. Idem in filiis illegitimis, & spurjis, ibid. nu. 11. Crimina nunquam præsumuntur, præf. 7. lib. 5. nu. 21. Criminosus de præfenti, non præsumitur bono zelo acculare, q. 24. lib. 1. num. 33. Crocophantia, quæ dicuntur, præf. 163. lib. 4. n. 7. Cullei quid sint, & cuius mensuræ, præf. 152. lib. 4. n. 27. culpa est delicti species, præf. 3. lib. 5. n. 126. culpa carere quisquam, & quomodo dicatur, præf. 190. lib. 4. n. 53. culpa quando sit mentio, non intelligitur in dubio de leuissima, sed de lata, vel leui, præf. 3. lib. 5. nu. 136. culpa cum sit delictum non præsumitur, præf. 21. lib. 6. nu. 12. regulariter non præsumitur, præf. 3. lib. 5. nu. 125. Fallit in multis casibus, qui enumerantur, ibid. nu. 128. & seq. usque nu. 135. potius præsumitur, quam dolus & potius leuis culpa, quam lata, præf. 2. lib. 5. nu. 20. est specificè probanda, præf. 3. lib. 5. nu. 137. Et est probanda ad casum ordinatum, ibid. nu. 138. vt euitetur, præsumitur quem in re aliena fecisse, quod in re propria fecisset, præf. 3. lib. 5. nu. 27. lata æquiparatur dolo, præf. 3. lib. 5. nu. 124. cursus longi temporis solum ad inducendam liberationem non sufficit, quando ius commune resistit, præf. 131. lib. 3. num. 57. Aliud si ius commune non resistat, ubi secundum naturam actionum iudicium fit, nu. 38. custodia causa re concessa ad certum tempus non præsumitur facta renouatio, custodia ultra tempus permanente, præf. 85. lib. 3. num. 40. custos inonetæ reive subtractæ, an & quando furtum commississe præsumatur, præf. 3. lib. 5. nu. 1. 2. & seq. plura vide in verbo furtum.

Deciani

Deciani Responsio non habitum quo casu probari vel improbari possit, præf. 63. lib. 6. nu. 122. Decimandus non potest acquiri laico præscriptione aliqua, præf. 86. lib. 6. nu. 2. Decima sunt iure diuino constituta, & non nisi ecclesiæ seu eius ministris debentur, præf. 86. lib. 6. nu. 1. Decima retinentur a laico si tamdiu ipse eas possedit, & a tempore, cuius initij memoria non est in contrarium, præf. 86. lib. 6. nu. 4. Requiritur tamen quod præter allegationem temporis contraria communis fama, & opinio, quod eas fuerit consecutus, mediante persona suorum maior, ibid. nu. 5 non possunt laici in feudata, præf. 86. lib. 6. nu. 3. tanquam bona Ecclesiastica spiritualia, præscriptione temporis immemorabilis, vna cum titulo requirunt, præf. 108. lib. 3. num. 7. Declaratio animi facta causa vnus, prodest, & alteri, præf. 45. lib. 2. num. 11. Decretum super alienatione bonorum minoris, vel Ecclesiæ magne est momenti, præf. 75. lib. 2. nu. 2. Aliud est in emancipatione, manumissione, & c. nu. 3. Decretum, an, & quatenus præsumatur pro recte, & debitis solemnitatibus adhibitis interpositum, præf. 75. lib. 2. num. 5. & multis seq. usque nu. 46. inter volentes, & consentientes interponitur, nu. 6. interponens iudex, potest se extra iudicium in formare, nu. 7. obrepit esse affirmans probare debet, nu. 15. iudicis non impeditur remedium l. 2. C. de rescin. vend. latione probata, nu. 34. Decretum quid sit, & vnde dicatur, præf. 352. lib. 4. nu. 7. Decreto interposito contractus censetur factus palam, & bona fide omnique fraudis, & doli cessat præsumptio, nu. 54. & 55. data tanquam minori tutor vel curator, talis præsumitur, nu. 56. Decreta aliqua magna, alia leuis momenti sunt, præf. 75. lib. 2. nu. 11. principis, dicuntur ius commune ciuitatis, præf. 6. lib. 2. nu. 14. Decretum Pætoris facit præsumi omnia solemniter acta præsum. 104. lib. 4. nu. 3. Deducere aliquid in iudicio, & deductum probare, diuersa sunt, præf. 49. lib. 6. nu. 24. Defrutum non venit appellatione vini, præf. 152. lib. 4. nu. 7. Defuncti iura, & actiones transeunt in heredem suum, præsum. 10. lib. 3. num. 9. Delegatus rescriptum suæ delegationis ostendere, & copiam mandati facere debet, præf. 15. lib. 2. nu. 8. mandatum habere, quando præsumatur, ibid. nu. 10. & 11. a principe potestatem subdelegandi habere censetur, præf. 21. lib. 2. nu. 1. Fallit si perscne illius industria electa sit, nu. 2. Delegatus Principis quando non possit vices suas alteri delegare, præf. 21. lib. 2. nu. 8. principis est dignior ordinario, præf. 17. lib. 2. nu. 5. fungitur vice delegantis, præf. 16. lib. 2. nu. 6. effectus dicitur is, cui tanquam persona priuata causa singularis a principe committitur, nu. 29. effectus præsumitur priuatus, cui a principe simpliciter certum genus causarum committitur, nu. 31. Delegatus industria electam esse, quibus possit constare, præf. 21. lib. 2. nu. 3. industria in causa graui, & ardua, electa, ibi. nu. 4. Delegatus nec ob summam dignitatem, de iurisdictione delegata, credi, præf. 15. lib. 2. nu. 5. excelsæ dignitatis tunc demum creditur, quando de negotio, & de facto delegantis solum agitur, nec versatur tertij præiudicium, ibid. nu. 9. Delegati duo, qui tertio delegato impedito possunt procedere, scire debent tertij impedimentum: alioquin processus est nullus, præf. 91. lib. 6. nu. 12. Delegatio facta exiitenti in dignitate licet transeat ad eius successorem, non tamen transit, quando facta est obtinenti dignitatem nomine alieno, præf. 121. lib. 4. nu. 10. debitoris vt esse dicatur, quinque necessarii requiruntur, præf. 134. lib. 3. nu. 69. facta non præsumitur, in causis referuatis Pontifici, vel principi, præf. 15. lib. 2. nu. 6. Nisi tamen legatus esset in possessione seu quasi, administrandi ea qua principi referuata sunt, nu. 7. Delegatione facta a principe vel Pontifice, iudex tanquam delegatus processisse præsumitur, præf. 17. lib. 2. nu. 4.

Delictum, an, & quando præsumatur commissum, & a quibus.

Delictum perpetrasse dicitur, qui actum momentaneo potuit occurrere, nec prohibuit, præsumitur enim consentisse, præf. 27. lib. 5. nu. 14. nunquam præsumitur, præf. 35. lib. 5. nu. 8. non debet presumi sine causa perpetratum, præf. 40. lib. 5. nu. 28. Delictorum pluralitas nullo pacto præsumitur, præf. 2. lib. 5. nu. 21. & præf. 15. lib. 6. nu. 18. Delicti præsumptio est omnino euitanda, præf. 161. lib. 4. nu. 26. præsumptio, an, & quibus in casibus locum habeat, præf. 2. lib. 5. nu. 31. cum multis seq. usque ad finem, præsumptiones, & coniecturæ dilui, & confutari possunt contrarijs coniecturis, & præ-

sumptionibus, præf. 48. lib. 5. nu. 9. Delictum in foro conscientie semper præsumitur, quando agitur de salute anime, & id tutius sit, præf. 2. lib. 5. nu. 40. negans in tortura, & in ea mortens persistens, præsumitur innocens, & sic proflus purgasse omne iudicium, præf. 5. lib. 5. nu. 9. Delicti vnitas seu identitas probatur vnitate loci, & temporis, vel quando eadem causa conuenit, præf. 15. lib. 6. nu. 4. Delictum alicuius si sit probandum, fundi, & loci identitas probari debet per omnes eius confines, præf. 15. lib. 6. nu. 4. atroc arguit animum delinquentis ferum, præf. 40. lib. 5. nu. 21. qui alias commisit, præsumitur quod in posterum simile perpetratur, respectu autem penitentis huiusmodi præsumptio solum suspicionem facit, præf. 32. lib. 5. nu. 44. Ex delicto commissio de præfenti arguitur etiam in preteritum, præf. 32. lib. 5. nu. 18. commissum a seruo improbo, & nequam præsumitur voluntate ipsius domini commissum, præf. 27. lib. 5. nu. 17. a seruo, famulo, vel filio, vel altero consanguineo, conuincto, aut amico commissum, non præsumitur commissum voluntate domini, patris, affinis, vel amici, præf. 27. lib. 5. nu. 2. omne, certis, claris, & manifestis probationibus apparere debet, quest. 58. lib. 1. num. 2. non, præsumitur, præf. 86. lib. 3. num. 5. ex concursu præsumptionum præsumitur, quest. 40. lib. 1. nu. 12. a commemoratis in loco commissum præsumitur, si frequenter eo loci delicta committantur, atque torture iudicium est q. 89. lib. 1. num. 132. quando constat commissum esse, permessa est extensio, vt reus puniatur, præf. 90. lib. 2. nu. 26. ius sola præsumptione probatum pœna ordinaria non puniri, erroneum affirmatur, q. 97. lib. 1. nu. 9. Delicta probantur testibus, vel documentis, aut in diuicijs in dubitatis, q. 38. lib. 1. nu. 10. quæ domi, noctu, & c. committuntur, satis est si præsumptionibus consent. q. 58. lib. 1. num. 11. Delinquere nemo præsumitur aduersus proximum, eius corpus lædendo, præf. 29. lib. 6. nu. 2. nemo præsumitur sub spe immunitatis ecclesiæ, præf. 10. lib. 3. num. 2. nemo præsumitur, q. 38. lib. 1. nu. 1. & præf. 2. lib. 5. nu. 1. & præf. 55. lib. 2. nu. 1. & præf. 27. lib. 5. nu. 1. & præf. 20. lib. 6. nu. 2. aliquem lex non præsumit, si palam præfentum actum faciat, præf. 29. lib. 3. n. 60. Delinquendi consuetudo, torture præbet iudicium, modo concurrant alia, q. 89. lib. 1. nu. 101. Idque extenditur tam in personam offensi, quam alio cui n. 102. Et quando non procedat, nu. 104. Delinquentes puniri interest Reipubl. & ei maxime vile est, præf. 49. lib. 5. nu. 27. Delinquens cum ad ecclesiam confugit, ab ea recipitur, nec in de, diuelli potest, præf. 10. lib. 5. nu. 3. Secus si deliquit spe immunitatis ecclesiæ, quæ ecclesiæ lædi dicitur, ibi. nu. 4. & seq. post peractam penitentiam, & assecutam indulgentiam à sacerdote, habetur penitentiæ, ac si non deliquisset, præf. 32. lib. 5. nu. 34. nephario scelere impossibile est, quod statim sine cura quiescere possit, imo quod ne spirare quidem possit sine cura, præf. 11. lib. 5. nu. 7. Deliquisse an, & quando quis præsumatur spe immunitatis ecclesiæ, præf. 10. lib. 5. nu. 8. & seq. usque ad finem, is præsumitur spe immunitatis ecclesiæ, qui animo deliberato deliquit, & ad illam se statim contulit, præf. 37. lib. 6. nu. 32. Delphi habuerunt vasæ elaborate artis, ita vt poculorum vicem præstarent, & clypeorum loco vsui essent, præf. 60. lib. 4. nu. 8. Demens dicitur is, qui est mente diminuta, & sic mente caret, præf. 45. lib. 6. nu. 6. Et demens est, qui non viquequaque, sed ex parte tantum mentis errore ducitur, ibid. nu. 16. Dementiæ, & furoris morbo femel affectus, perpetuo eodem morbo laborare præsumitur, præf. 44. lib. 6. nu. 7. Demetrius Afre, & Macedoniæ Rex cum prælio captus esset a Seleuco Syriæ Rege, Antigonus secundus filius regni quietus possessor regiam purpuram lugubri veste mutauit, & legatos ad vicinos Reges, & ad Seleucum ipsum oratum misit pro liberatione patris, & promittens se quoque obsidem daturum, dammodo partem carcere liberaret, præf. 57. lib. 6. nu. 5. Et intelligens patrem mortuum, classem instruxit, & ad accipiendum defuncti corpus proficiscitur, quod obuuium habuit à Seleuco filio, Macedoniam remisit, & maximo apparatu illud excepit, ibid. nu. 6. Democritus Abderites centum & nouem annos attingit, non morbo, sed longo senio extinctus, præf. 46. lib. 6. nu. 11. Demones inuocans ad tentandam pudicitiam dicitur vehemens, suspectus de heresi, præf. 6. lib. 5. nu. 26. Et idem de consulente demones per sortilegia, vt futura prædicant, ibid. nu. 25. Denominatio prioris ordo denotat ordinem charitatis, & maioris dilectionis, præf. 16. lib. 4. nu. 4. Denunciations, quæ in celebrandis matrimonijs precedere debent, fieri debent a proprio paroco, præf. 88. lib. 6. nu. 2.

Deciani

De-

De auctori Syndici, vel alterius officialis, alio adminiculo accedente, in dicitur ad torturam. q. 89. lib. 1. nu. 1. 40. Evangelica, a tunc non presumitur excludi. pref. 48. lib. 2. nu. 44. Evangelica, proprie non exceptio. ibid. nu. 45. Evangelica, quo casu possit fieri. q. 79. lib. 1. nu. 1. & 2. Evangelica, quando fieri nequeat. ibid. nu. 5.

num. 36. a tunc, est aduerfatiua. pref. 78. lib. 4. nu. 20. cum, si natura repetitionem inducit. pref. 180. lib. 4. nu. 45. cum, vel dictio, vna, magis copulata, quam dictio, &. pref. 70. lib. 4. nu. 10. & 32. Dictiones, de, & ex, denotant causam immediatam, & proximam. pref. 81. lib. 4. nu. 13. Et significant etiam causam mediatam. ibi. nu. 16.

genere significat decus, & honorem, in specie pro magistratu sumitur, vel pro aliqua praemia. pref. 78. lib. 4. nu. 23. Et qui dicatur in dignitate possit. ibi. nu. 24. nunquam moritur, sed eadem est continens in successorem. pref. 121. lib. 4. nu. 3. quae moritur cum eadem persona, non dicitur proprie dignitas, vt sub dignitate nomine, & priuilegijs comprehendatur. pref. 121. lib. 4. nu. 7.

leg. quod bona fideicommissi non possint alienari ex causa dotis, nun quid habeat locum, quando fideicommissum a testatore relictum venit restituendum ecclesie, alijve pio loco. pref. 189. lib. 4. nu. 120. & seq. facta in casu simplici extenditur ad causam mixtam, quando agitur de conseruando testamento, & haeredum institutione. pref. 126. lib. 4. nu. 28. generalis dicitur obscuro, idem de sermone generali, & huiusmodi praesump. 1. libro 6. nu. 14. generalis comprehendit etiam priuilegiatos. pref. 83. lib. 4. nu. 39. & pref. 131. lib. 3. nu. 63. hominis expressa facit cessare tacitam legis dispositionem. pref. 36. lib. 4. nu. 38. loquens in casu vero, habet etiam locum in casu ficto, quando ad eum eadem ratio. pref. 81. lib. 4. nu. 20. militis sic intelligi debet, vt scripta est, & in ea cessant coniecturae exceptis illis, quae ex iam scriptis, & prolatis verbis colligi possunt. pref. 39. lib. 4. nu. 8. pœnalis extenditur ex mente disponētis, & colligitur mens ex ratione. pref. 33. lib. 5. nu. 19.